

Veľký piatok 2020

Slač 9.00 – rodiny

Krížová cesta

Andrea Ábelová

ÚVOD

V tejto modlitbe Krížovej cesty sa spojme s Ježišovým krížom a dovoľme mu, aby niesol aj naše kríže. Odovzdajme mu všetko. Naše slabosti, pády, trápenia. A kráčajme s ním na jeho i našej ceste, aby mohli byť ukrižované na jeho kríži, a tak sme s ním mohli vstať do plného života.

Pilát im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. (Jn 19,16-18)

1. PÁNA JEŽIŠA ODSÚDILI NA SMRŤ

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*
V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Čo sa vo mne odohráva, keď ma druhí odsudzujú, kritizujú, alebo ohovárajú? Aké pocity prežívam? Po čom vtedy túžim? Čo tým sledujem? Objavujem vo svojom srdci túžbu byť uznávaný, túžbu robiť všetko dokonale, aby ma nikto nemohol kritizovať? Chcem, aby ma mali všetci radi? Hnev, pocit nedostatočnosti, viny, alebo hanby mi hovorí o tom, že svoju hodnotu staviam na uznaní od druhých ľudí a nie na Bohu.

Ježišu, pozerám teraz na Teba, prijímaš svoje odsudzovanie i odsúdenie až po tú najkrajnejšiu podobu, potupnú smrť. Otváraš mi cestu k oslobodeniu z tohto otroctva a cestu k životu plnosti, radosti, láske a slobode. Chcem Ťi odovzdať všetko toto trápenie a pevne sa ťa chytiť. Uveriť Ťi, že v Tebe mám všetko to, čo potrebujem k prežívaniu svojej dôstojnosti a hodnoty. Daj mi, prosím, silu nechať druhým slobodu hovoriť o mne hoci aj zle. Hľadiac na Ježiša, chcem sa učiť prijímať tú bolesť, ktorú mi to prináša. Neutekať pred ňou tak, ako ani Ježiš neutekol. Pane, daj mi vytrvalosť a trpezlivosť, aby som ten kríž dokázal prijať, aby si ho mohol vo mne zmeniť na lásku. Verím, že tá láska začne uzdravovať mňa aj ľudí okolo mňa tak, aby som viac nebol závislý na mienke iných ľudí a bol stále viac schopný veriť Tvojej láske.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*
V: *Aj nad dušami v očistci.*

2. PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*
V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Ale ja nechcem prijať svoj kríž! Chcem sa ho zbaviť. Chcem, aby sa druhí správali tak, aby ma to nebolelo. Aké nároky mám na svojich najbližších. Manželku, deti, kolegov, priateľov, kňazov, možno i na samotného Boha. Čo konkrétne od každého z nich očakávam? Čo prežívam, keď moje očakávania nenapĺňajú? Ako veľmi sa dokážem hnevať i na Boha, že ma nezabavuje môjho kríža, napriek tomu, že ho o to prosím? Aké rôzne emócie to vo mne vyvoláva? Čo s tými emóciami robím? Obraciam ich proti ľuďom, čo ma sklámali, alebo dokážem hľadiť na Ježiša, prijať tú bolesť, čiže môj kríž a nechať sa ním transformovať?

Pane, daj mi pochopiť, že v tajomstve kríža je ukrytá Božia láska. Ak svoj kríž a utrpenie, ktoré mi druhí spôsobujú neprijmem, jeho zničujúca energia ostane ďalej zlom a bude sa naďalej šíriť v mojom živote a v živote mojich blízkych. Pane, pomôž mi prijať Tvoju ponuku spolupracovať na transformácii sveta, aby mi tajomstvo kríža mohlo formovať srdce a myseľ, city a túžby, vedomie i podvedomie. Múdrost' kríža je cesta k poznaniu Boha.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*
V: *Aj nad dušami v očistci.*

3. PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝ RAZ POD KRÍŽOM

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*
V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Koľko dobrých predsavzatí, záväzkov a sľubov som si dal a napriek tomu stále znovu a znovu padám do tých istých chýb a hriechov. Chcem sa zmeniť, chcem byť dobrý a dokonalý tak, ako je dokonalý náš nebeský Otec, ale mi to nejde. Čo prežívam v súvislosti s touto skutočnosťou? Aké emócie cítim? Cítim sa byť nedostatočný? Premáha ma pocit viny, alebo hanby? Som sklamaný a frustrovaný z vlastnej nedokonalosti? Aký potrebujem byť vo vlastných očiach a v očiach iných? Narážam na deficit svojej hodnoty, ak taký nie som?

Ježišu, Ty mi ale svojim životom ukazuješ inú cestu. Viáš o všetkých mojich nedokonalostiach, pádoch, hriechoch a zlyhaniach a miluješ ma napriek tomu. Berieš ich na svoje plecia, aj keď padáš pod ich ťarchou, nesieš ich ďalej, aby si ich všetky spálil ohňom svojej lásky. Pomôž mi pochopiť, že nikdy nemôžem dosiahnuť dokonalosť svojou zásluhou. Svoje slabosti a hriechy Ťi môžem v pokore odovzdať a dôverovať Tvojmu milosrdenstvu. Ale na to, aby som Ťi ich mohol odovzdať, musím ich najprv spoznať. Až do konca života potrebujem znovu a znovu vstupovať do procesu sebapoznania, lebo poznávanie seba ide ruka v ruku s poznaním Boha.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*
V: *Aj nad dušami v očistci.*

4. PÁN JEŽIŠ STRETÁ SVOJU MATKU

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečime ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Tak veľmi si asi túžil po úteche svojej matky. Ale ako veľmi Ťa muselo bolieť vedomie, ako ona trpí pri pohľade na Teba. Koľko lásky a zároveň bolesti sa spojilo, keď sa vaše pohľady stretli. Pane, tak veľmi by si potreboval stretávať priateľov, ktorí neutečú od Teba, keď vidia, ako vyzerá cesta nasledovania Ťa. Ale poznáš ľudské srdce, i to moje, aké je slabé a ustráchané. Vieš, že to bude vždy len hŕstka priateľov, ktorí pri Tebe zostanú. Čo teraz cítim? Ku ktorej skupine patrí? Čo mi berie silu Ťa nasledovať? Z čoho mám strach?

Ježišu, chcel by som Ťi napriek svojmu strachu dôverovať, že cesta kríža je zároveň cestou zmŕtvychvstania.

Mária, prosím, vypros mi aspoň kúsok odvahy, aby som od svojho kríža neutekal a dokázal Bohu dôverovať tak, ako si aj ty napriek svojej bolesti dôverovala. Chcel by som, aby sme mohli s Ježišom na seba hľadieť a raz sa s ním nakoniec zjednotiť v láske.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

5. ŠIMON CYRENEJSKÝ POMÁHA JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečime ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Pane, Ty, ktorý si všemohúci, si nechávaš pomôcť nemohúcim človekom. Ty sám chceš byť odkázaný na pomoc človeka. Aj ja potrebujem druhých ľudí. Často krát odmietam pomocné ruky. Čo prežívam, keď mi druhí ľudia ponúkajú svoju pomoc? Bojím sa priznať svoje slabosti a pády? Možno sa moja pýcha prejavuje v tom, že potrebujem, aby ma druhí videli ako bezchybného a dokonalého. Možno tak potrebujem, aby tak videli celú moju rodinu, alebo moje deti. Ak svoju hodnotu odvodzujem od takejto skutočnosti, budem starostlivo skrývať všetky prejavy nedokonalosti. Budem sa hnevať na ľudí, ktorí by ma mohli usvedčiť z môjho sebaklamu. Budem odmietat ľudí, ktorí by mi chceli pomôcť, lebo budem mať strach odкрыť svoju masku. Budem sa báť hanby, ktorú mi bude zlý a moje ego našepkávať, že nemám žiadnu hodnotu, keď sa niekto dozvie o mojich slabostiach.

Pane, pozerám na Teba. Teraz si tým najopovrhovanejším zo všetkých ľudí. Prijímaš všetku hanbu a slabosť a výsmech. Prijímaš i pomoc Šimona z Cyrény. Prijímaš všetko poníženie a to kvôli mojím slabostiam a pádom. Ak by som dokázal prijať svoju hanbu a otvoriť sa pre pomoc od druhých ľudí, Ty ma môžeš vyslobodiť i z tohto otroctva závislosti.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

6. VERONIKA PODÁVA PÁNU JEŽIŠOVI ŠATKU

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečime ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Pane, i Ty z času na čas nájdeš na svojej ceste priateľov. Musia ísť často proti davu, aby sa mohli s Tebou stretnúť. Nechávaš im odtlačok svojej tváre, ktorý si starostlivo uchovávajú vo svojom srdci. Pre mnohých sú však preto trňom v oku. Aj pre mňa sú tiež občas trňom v oku. Ježišova tvár z ich srdca ma mlčky usvedčuje z mojich hriechov. Svet ich nemá rád, najradšej by ich zabil, tak ako zabil i Teba, Pane Ježišu. Mnohí aj naozaj nevinne zomierajú pre Tvoje meno. Aký postoj zaujímam k ľuďom, ktorí či už svojim životom, alebo slovom ohlasujú Božiu pravdu? Neznevažujem ich? Neposmievam sa im, ak sú odlišní? Aké pocity pri nich prežívam? Ak vo mne vyvolávajú odpor, nie je to preto, lebo ja odporujem nejakej Božej pravde?

Ak je to Pane tak, usvedč ma z môjho hriechu. Svojou milosťou ma otvor a uschopni ma prijať pravdu o sebe. Pomôž mi uvidieť všetky prekážky, ktoré mi bránia vydať sa na cestu za Tebou. A daj mi silu sa rozhodnúť opustiť všetko, čo mi na ceste k Tebe prekáža a bráni. Prosím Ťa tiež, požehnávaj všetkých ľudí, ktorí mi do života prinášajú pravdivý obraz o Tebe a pomôž mi pochopiť, že pravdivý obraz o Tebe sa mi bude odkrývať len na základe poznania pravdivého obrazu o mne.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

7. PÁN JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečime ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Druhý raz padáš pod krížom. I ja sa už pokúšam zmieriť so svojimi pádmami. Tak rád by som sa už videl dokonalý, bez tých pádov. Ale teraz vidím, že je to zas len pýcha, cez ktorú sa mi zlý snaží nahovoriť, že zo mňa nič nebude, že stále budem zlyhávať a že Boh ma takého nemôže milovať. Keď zlý obžalováva, cítim sa vždy stratený, bez nádeje, neviem sa zmieriť so svojimi zlyhaniami. Akým klamstvom od zlého mám tendenciu najčastejšie uveriť? Po akých zlyhaniach a pádoch najčastejšie prichádzajú? Čo sa potom deje? Mám tendenciu im uveriť a upadať do malomysel' – nosti, alebo viem v nich rozlíšiť zákerné klamstvá zlého, ktorý sa ma snaží oddeliť od dôvery v Božie milosrdenstvo? Neexistujú zlyhania, pády a hriechy, ktoré by sa nedali premeniť v Božom milosrdenstve. Keď ma z hriechov usvedčuje Boh, tak sa cítim ako márnokratný syn, ktorý sa stretáva s otvorenou otcovou náručou. Dvíha ma, umýva, očisťuje, dáva nový odev, pripravuje hostinu. Som očistený a umytý Kristovou krvou, ktorú za mňa vždy znovu a znovu vylieva a dvíha ma vo všetkých mojich pádoch.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

8. PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Zdá sa mi to dobré, keď si prejavujeme navzájom súcit so svojimi bolesťami. Hovoríme ako je nám ľúto, že ten, alebo onen človek, či priateľ prežíva niečo ťažké. Ale je to skutočne úprimné? Myslíme to skutočne tak, že sa nás to dotýka, alebo o tom len hovoríme? Ježiš, teraz na mňa prísne a s bolesťou pozeráš. Usvedčuješ ma z mojej povrchnosti. Ako veľmi som schopný v skutočnosti sa angažovať na bolesti druhých? Dokážem prejavíť záujem o život svojich najbližších, svojej manželky/ manžel, detí, starých rodičov.... Čo som schopný urobiť pre svojich priateľov okrem toho, že skonštatujem, že ma to mrzí, čo prežívajú? Len zo skutočnej lásky sa môže zrodíť skutočný súcit. Preto ženám, teda vlastne i mne hovoríš, nech plačeme nad sebou a nad svojimi deťmi. Ty vidíš, že mi chýba skutočná láska. Koľko povrchnosti je v mojom živote a aj v mojom náboženskom živote. Koľko iných vecí okrem Teba považujem za skutočne dôležité. Koľko snaženia a energie do nich vkladám. Najhoršie je, že to všetko odovzdávam aj svojim deťom.

Ježišu Kriste, tak veľmi by som chcel, aby si sa stal jediným Pánom môjho života. Ale nemám silu urobiť takéto rozhodnutie. Daj mi, prosím, teraz milosť aspoň úprimne plakať nad sebou.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očisti.*

9. PÁN JEŽIŠ PADÁ TRETÍ RAZ POD KRÍŽOM

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Stále a stále znovu tie isté pády. Kto môže pochopiť to Tvoje nekonečné milosrdenstvo, v ktorom ma stále znovu s nekonečnou láskou dvíhaš? Ale postupne sa už učím Ťi dôverovať, netrápiť a nezožierať sa svojimi zlyhaniami. To znamená prijať svoju nedokonalosť a hriechnosť. Zbaviť sa ilúzie, že dokonalosť môžem dosiahnuť svojou zásluhou. Keď som okúsil a spoznal Božie milosrdenstvo, chcem byť zhovievavejší aj k zlyhaniam druhých. Ale to je ešte dlhý proces cesty k pokore. Zostáva mi ešte niečo, čo neviem na druhých ľuďoch prijať? Čo je to? U ktorých ľudí sa to najviac prejavuje? Čo mi to hovorí o mne?

Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou hriechnym. Potrebujem stále Tvoje milosrdenstvo, Tvoju uzdravujúcu lásku. Daj mi silu odpustiť ľuďom, ktorí sa nesprávajú podľa mojich predstáv a myslím si, žeby sa mali napraviť. Daj mi schopnosť pochopiť, že je to pýcha vo mne, ktorá by ich chcela meniť. Že je to ešte nepremenený starý človek vo mne, ktorý nevie prijať druhých takých, akí sú a nedokáže im nechať slobodu tak, ako mi ju nechávaš Ty. Žiadny nátlak, len Tvoja večne otvorená náruč, ktorá čaká na nás všetkých.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očisti.*

10. PÁNA JEŽIŠA VYZLIEKAJÚ ZO ŠIAT

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Aké ponižujúce to muselo byť pre Teba zostať v nahote a znášať všetok ten výsmech a hanbu. Aká hanba by to pre mňa bola, keby sa na svetlo dostali všetky hriechy proti čistote? Tak starostlivo sa ich snažím ukryť. Hanbím sa, mrzí ma to a to v tom lepšom prípade, v tom horšom sa tým dokážem ešte aj chváliť. Chcem to napraviť, ale mi to nejde. Ľudskými silami to nie je možné. Prináša mi to aspoň chvíľkové uspokojenie. Iste je za tým aj pokúšanie zlého, ktorý ma tak úporne nahovára využiť dar sexuality len pre seba, svoje vlastné uspokojenie. Je to veľmi lákavý prostriedok, ktorým si tak ľahko môžem vykompenzovať všetko to napätie, ktoré mi prináša život. A tými pocitmi hanby a beznádeje zlý už len dokončí dielo, by ma odlúčil od Teba, Bože. A tak mlčím a všetok ten hriech sa snažím starostlivo ukryť pred manželkou/manželom, ľuďmi, pred sebou a chcel by som aj pred Tebou, Bože, ale viem, že sa to nedá. Chcel by som ti to teraz s dôverou malého dieťaťa všetko odovzdať, lebo už viem, že svojimi silami nemôžem nič urobiť. Potrebujem do svojho života vpustiť Tvoju lásku, ktorá ma môže uzdravovať a premieňať, aby som čoraz lepšie chápal a zažíval, akým darom je moja sexualita. Darom jeden pre druhého, manžela s manželkou. Že je to miesto, kde sa nadprirodzeným spôsobom má zjavovať Božia láska a prinášať aj skutočné zmyslové uspokojenie a lásku prostredníctvom ktorej môžeš tvoriť aj nový život.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očisti.*

11. PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Vrchol všetkej bolesti. Vrchol všetkej beznádeje, úplné dno. Aspoň v tom mojom ľudskom ponímaní. Kto z ľudí by mohol pochopiť, že za tým utrpením je počiatok všetkej nádeje? Ako mám ja chápať, že za tým všetkým utrpením a bolesťou, ktorú ja prežívam sa ukrýva svetlo a nádej? Prostredníctvom Tvojho zmŕtvychvstania aj to moje. Nový život, už tu na zemi a potom v plnosti. Ale to tak veľmi bolí. Nie som schopný chápať, že práve v kríži je ukrytý potenciál transformácie. Ty mi z kríža mlčky hovoríš: Prijatie a obeta. Čaká ma dlhá cesta, aby som to pochopil. Možno sa budem najprv snažiť popierať, že ten môj problém, s ktorým sa neviem vyrovnáť, skutočne existuje. Budem sa hnevať, možno i na Teba, že si také utrpenie na mňa dopustil. Budem sa pokúšať s Tebou vyjednávať. „Ak mi to utrpenie vezmeš, ja Ťi za to niečo zo svojho života darujem“. Keď budeš i naďalej mlčať, asi padnem do rezignácie. A to je už len krôčik k prijatiu, kde pochopím, že Ťi Bože nemôžem dať len niečo. Že Ťi musím dať všetko. Len keď sa Ťi celý darujem, môžeš sa Ty Boh darovať celý mne.

A v tom nesmiernom dare môžem pochopiť, akým darom bol pre mňa ten kríž. A postupne začnem chápať aj tú obeť, ako sa so svojim krížom môžem spájať s Tvojou obeťou.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očisti.*

12. PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Cesta bolesti je zavŕšená. Tvoje utrpenie sňalo všetok hriech sveta. Prijal si celú tú nepredstaviteľnú bolesť a premenil ju na lásku. I mňa pozývaš na túto cestu. Hovoríš, že kto stratí svoj život pre Teba, nájde ho. Ale ja nechcem opustiť veci, ktoré považujem za životne dôležité. Čo to je, čoho sa nechcem vzdať? Úspech? Peniaze? Dobré postavenie? Uznanie? Potreba, aby ma všetci prijímali, alebo aj mali radi? Potreba, aby ma všetci rešpektovali? Potreba, aby som mal vždy pravdu? Alebo snaha robiť veci tak dokonale, aby ma nikto nemohol kritizovať? Alebo niečo iné? Nechcem a nevládzem sa toho vzdať. Je to, akoby som mal zomrieť. Nepredstaviteľné. Ľudia, ktorí sa mi nejakým spôsobom stavajú do cesty, sú problémom. Som presvedčený, že ma zraňujú a preto sa na nich hnevám. Ale Ty mi s láskou hovoríš, že zraňujú len moju pýchu. Je to tá pýcha vo mne, čo musí zomrieť. Vravíš mi, že všetko, čo k životu potrebujem, mi môžeš dať len Ty. Márne to budem čakať od ľudí. Mám pre Teba nesmiernu cenu, veď si za mňa dal svoj život a túžiš ma navždy zahrnúť do svojej lásky. Ďakujem ti za to i za to, že mi to znovu a znovu hovoríš. Daj mi, prosím, dar to pochopiť. Nie rozumom, ale srdcom.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

13. PÁNA JEŽIŠA SNÍMAJÚ Z KRÍŽA

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Opäť si v náručí svojej matky. Ty už netrpiš. Ale čo ona? Všetci už stratili vieru v Teba a ušli. Ale ona nie. Napriek všetkej tej bolesti v situácii, ktorá už nemá ľudské riešenie, Mária vieru nestráca. Ako je to s mojou vierou? Keď sa mi darí, alebo sa mi dávaš spoznávať cez nejaké pekné duchovné zážitky, tak mi je ľahko veriť. Ale keď prídu problémy, tak mám pocit, že si ma opustil. Nechápem, že práve to je viera, keď Bohu dôverujem tam, kde už nie sú ľudské riešenia a končí ľudské chápanie. Pozerám teraz na matku a snažím sa pochopiť tú jej vieru. Tak to ja asi nikdy nedokážem. Chcel by som sa spojiť s Máriou, ktorú si nám pred smrťou dal za matku.

Mária, túžim ti zveriť všetky svoje obavy, starosti, zlyhania a bolesti. Tak ako dieťa prichádza za svojou matkou, chcem za tebou utekať vždy, keď nedokážem veriť a opäť budem zlyhávať. V tvojom náručí prečkať každú temnotu než príde opäť svetlo. Prosím, vypros mi aspoň nepatrný kúsok takej viery, akú máš ty. Chcem sa s dôverou zveriť do tvojej materinskej starostlivosti, aby som sa nebál, keď príde temnota. A ak by som sa aj bál, tak aby som dokázal vo viere vytrvať napriek strachu.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

14. PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

L: *Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Teraz je už všetko zavŕšené. Konečne sa Ťa svet zbavil. Pochovali Ťa hlboko do skál. Aj ja by som sa Ťa rád niekedy zbavil. Tak, aby si ma už nekonfrontoval s pravdou a láskou, ktorá z Teba vyžaruje a často krát ma usvedčuje z môjho hriechu. Občas sa snažím Ťa hlboko pochovať vo svojom srdci, aby si už nič nemohol hovoriť. Napriek všetkému, čo som už o Tebe počul a zažil, chcem si žiť svoj život tak, ako chcem ja sám. Stále znovu vo mne zaznieva dedičstvo prvého hriechu. „Ja sám viem lepšie, čo je pre mňa dobré.“ A tak moje srdce tvrdne a prináša bolesť a utrpenie ľuďom okolo mňa, predovšetkým mojím najbližším. Čím zraňujem ľudí, ktorých mi posieláš do cesty? Ako reagujem, keď mi o svojej bolesti chcú hovoriť? Ako sa vtedy cítim ja sám? Akú radosť mi prináša život, keď ho žijem bez Boha? Nechcem sa zbaviť všetkého toho dobrého a príjemného, čo mi tento svet ponúka.

Ježišu, daj mi, prosím, milosť pochopiť, že mimo Boha, žiadne dobro neexistuje. Že je to len ilúzia šťastia, ktoré sa skôr či neskôr rozplynie a môže ma uvrhnúť do večného nešťastia. Pomôž mi pochopiť, že Ty máš pre mňa pripravené pravé a trvalé šťastie, ktoré sa ani len nedá opísať. Je to dar večného zjednotenia sa s Tebou v láske. Treba len, aby som sa pre ten dar rozhodol.

L: *Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami.*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

ZÁVER:

Otče náš...

Zdravas...

Sláva...